

«ΠΑΓΚΥΘΡΑΪΚΗ»

ΕΚΔΑΙΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Εκδότης — Διευθυντής: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ,
Διαβόλου 39, Νέα Κυψέλη Αθηνών. — Τηλέφ. 8214452.—
Διευτ. Τυπογραφείου: ΠΑΝ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μουσών
42, Περιστέρι. — Τηλέφ. 3465.347.

ΣΥΝΑΡΜΟΣΕΣ:

- α) Έσωτερικού δρχ. 200 (έξωτηρη 150)
β) Έξωτερικού δολάρια 15 (αποστολή αεροπορική)
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10

Άγγελος, διαφημίσεις κλπ. προσηλώνονται.

Η διηρηγορία να απευθύνεται: Έρασμα Π. Κασιμάτ,
Τριφυλίας 59, Καλλιθέα — ΑΘΗΝΑ — Τηλ. 9566.478

ΣΧΟΛΙΑ

ΑΝΩΝΥΜΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΞΗΓΗΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΟ

Ένα φέλλο μ' ένα σωρό
αποσπασμάτα, έγγραφα, δη-
μοσιεύματα και άλλων «εφη-
μερίδων» και ένα άνωμένο
συντακτικό γράμμα πήρε ο δι-
ευθυντής της «ΠΑΓΚΥΘΡΑΪΚΗΣ»
και γίνεται προσέβαση με-
σως άδελφής συμπλοκής μας.
Ένα άλλο γράμμα, δικτυλο-
γραφικό, αλλά και αυτό «α-
νωμένο», γέμισε πολιτικό-
λογίες, φέλλες τόν αναβαλλό-
μενο α' ήχο μονολεκτικά άρι-
στα, ο' έ'σαν κόσμο δολοφύ-
ρο, σ'ήν κυβερνήση του, σ'ήν
ανταποκρίση, κ'ήν και κα-
ταγωγή τα πάντα, με άφορη-
στα με παρηγορία και φιλική-
στα λογολόγια γύρω από
την ιστορία του Πολυτεχνείου.
Και ένα τρίτο, δημοσίευμα πιά
σ'ήν, σ'ήν με την λειτουργία
του Νουνοκομείου Κυθήρων,
τά δέλε με την εφημερίδα μας,
γιατί δημοσιεύουμε το άρθρο
ΕΥΘΥΝΗ, στο φύλλο της της
1.12.1976.

Τα δύο πρώτα, φυσικά, με
συμφωνία γνώμη, τόσο του δι-
ευθυντού της «ΠΑΓΚΥΘΡΑΪΚΗΣ»
όσο και όλων των ταπεινών
συντακτών της, πήραν θέση
στο καλό των εχρηστών σπου-
δαίων και δε τ'έχουν απ' ό-
ψη τους, όσοι έχουν το πάθος
της ανέναντης ανωνυμίας.
Αλλά ο άναγνστης ΓΙΑΝ-
ΝΗΣ, παλιός και πανέμπειρος
συντακτής του συντάκτη μας,
που από τα χρόνια τους τα μα-
θητά, δε τα σήμερα, τα πη-
ρυναν τόσο καλά, γιατί δεν

ΓΕΩΡ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Δρ Πανεπιστημίου Μονάχου
Υψηγής της Πανεπιστημίου
Αθηνών

Γραφείον: Ακαδημίας 61
Αθήναι 143 — Τηλ. 613.277

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

ΜΕ ΦΟΡΤΗΓΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ 10 ΤΟΝΝΩΝ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΑΝΑ 15ΘΗΜΕΡΟΝ ΑΠΟ

ΚΥΘΡΑ — ΑΘΗΝΑ — ΚΥΘΡΑ

ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΕΣ — ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ — ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

- 1) Τσιναλάρια: ΔΗΜ. ΤΖΑΝΝΕΣ
2) Αθήνα: ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ ΠΑΝ
ΚΥΘΡΑΪΚΗ ΛΕΣΧΗ — Τηλ. 321414

ΚΥΘΡΑΪΚΗ ΛΕΣΧΗ

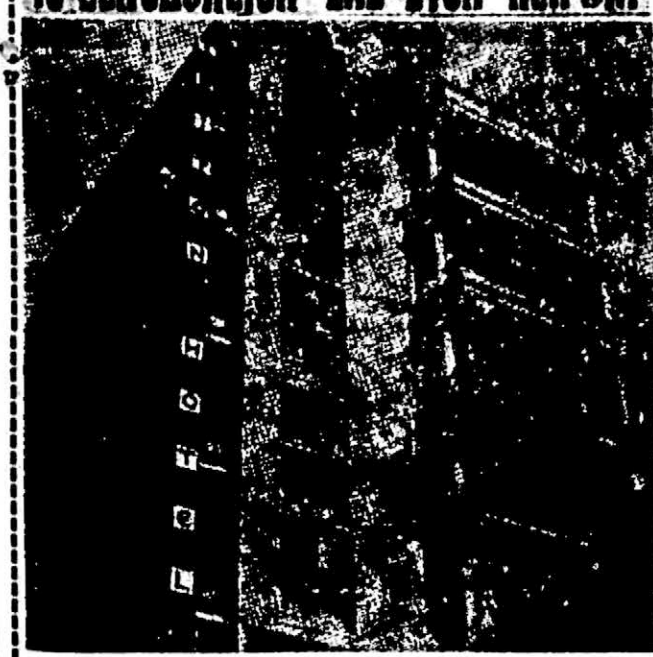
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 65 — ΑΘΗΝΑ

Έπιδε των ραντεβού σας και του καλού καφέ, στην Λέσχη
θ' α' ρ' η' :

- 1) ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ για τα εισιτήρια σας,
αεροπορικά και αεροπορικά.
2) ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ του φέρου- μ'ών ΕΛΛΑΦΟΝΗΣΟΣ —
ΚΥΘΡΑ.

Για περισσότερες πληροφορίες τηλεφωνήστε στο 3214.414

ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ο «ΤΡΙΤΩΝ» είναι ένα από τα πλέον σύγχρονα Ξενοδο-
χεία Β' Κατηγορίας. Έχει οικοδομηθεί με τη σύγχρονη α-
ρτιστική και διαθέτει 5 δωμάτια, εξωδιασμένα με ιδιαι-
τερά τηλεφώνων ες κάθε δωμάτιον, καθώς και οιαδήποτε
έξω εστιασμένη ένα άνετο κατάλυμα για μια ε-
ξόχου διαμονή. Είναι πολυτελές εκπαιδευμένο και ευρί-
σκεται στο μέγιστον του ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Πλησίον όλων των
αεροπορικών γραμμών και του Ήλεκτρικού Σιδηροδρό-
μου. Από το λιμάνι απέχει 2 λεπτά της ώρας. Διαθέτει
Σαλόνια, Σνάκ- Μπαρ, ως και 2 άνελυστέρηδες. Ειδικευ-
μένων προσωπικών ευρίσκονται πάντοτε εις την διαθεσί-
μω των πόσον εξυτηρούνται. Ο «ΤΡΙΤΩΝ» είναι το
ξενόδοχον των Κυθήρων, εις το οποίον καταλύουν από
όλην τα μέρη του Κόσμου. Επισκεπτόμενοι τὸν Πειραιά,
οι οποίοι προσφάτως ελ-
λὰς νέας εστιασμένης ἀνέσε-
ως εἰς ἓνα οἰκονομικὸν καὶ σφοδρὸν περιβάλλον. Παρ
ὅσον εἰς ἓν εἶναι τὸ μοναδικὸν τὸν Πειραιά, Τουριστικὸν
Ξενοδοχίον, αἱ τιμαὶ τὸν εἶναι προσεχτικὰ δι' ὅλους. Δω-
μάτιον διπλ., μετὰ λουτροῦ ἡ νύκτις δρχ. 300. Μονὰ μετὰ λου-
τροῦ ἡ νύκτις δρχ. 220. Διαμερίσματα δύο διπλῶν δωματίων
μετὰ λουτροῦ ἡ νύκτις δρχ. 240.

Ξενοδοχείον «ΤΡΙΤΩΝ» ὁδὸς Τσαμαδοῦ 8

Τηλέφ. 4173.457 (5 γραμμαί)

Δύο καινούργια Τσιριγώτικα βιβλία

Τὰ παρουσιάζει ὁ ΠΑΝΟΣ ΦΥΛΛΗΣ

3ο

Στὸ προηγούμενο σημείωμά μας, στὸ ἄρθρο 2ο δώσαμε
στοὺς ἀναγνώστες μας αὐτοῖς τὸ πρῶτο μέρος ἀπὸ τὸ δι-
ῶδιο — διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς μνήμης τῆς, ποὺ δείχνει πό-
σο βαθὴ τὸ καὶ ἔχει διαδραμεῖ τὴν ψυχὴ τῆς. Μόνον γιὰ
μια στιγμὴ ἐπὶ μὲς τῆς τῆς νὰ γαρνιρῶνται μὲρικὸ φίλτρο καὶ
ναὶ ὡς καὶ ἡ ψυχὴ τῆς γιὰ τὴν χαρὰ τῆς γιὰ τὸ χαμὸ γιου τῆς.
Ἐνδεκτικὰ τοῦτα τὰ λόγια τῆς Ἠλέκτρας:

Τὸ ἴδιο ἀκριβὲς θὰ συμβεῖ καὶ στὴν περίπτωσιν τῆς Ἠ-
λέκτρας τοῦ Σοφοκλῆ, ποὺ εἶ ἀνάμεσα στοὺς φονιάδες τῆς
μητέρας τῆς μετὰ τὸν καὶ τὸν καὶ τῆς σήμης τὸ γάμο
τῆς μητέρας μετὰ τὸν φονιά τὸν πατέρα τῆς, μὰ ποὺ τελικὰ ἡ ἀ-
γωνιστικότητῆς τῆς, ποὺ δὲν ἦν ἐγκτελεῖται οὔτε στιγμὴ, θὰ
τῆς δώσει ὅχι τὸ θάνατον, μὰ τὴν λύτρωσιν ἀπ' τὸ δάρος τοῦ
κακοῦ καὶ τὴν δικαίωσιν τῆς ἐπιλογῆς τοῦ ἀπ' τὸν Σοφοκλῆ,
ἐπιλογῆς, ποὺ ὅπως θὰ δοῦμε στὸ τέλος ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς
δ η μ ι ο υ ρ γ ι α ς.

Ἡ Ἠλέκτρα, στὸ δυνάμωτο ἔργο τοῦ Σοφοκλέους, εἶ οὐ
ἀνάλογος συνθήκη, σὲ μὴ παρὰ τὸ ἀντιθέτως. Ἡ Ἠλέ-
κτρα εἶ τὸ πάλαι μὲς μετὰ τὸν φονιά τὸν πατέρα τῆς,
τοῦ Ἀγασθίου, τὸν Αἰγισθίου καὶ τῆς μνήμης τῆς. Κι' ἐδῶ, ὁ-
πότε στὸν Ἀμλετ, ὁ φονιάς χαμὸς τοῦ πατέρα τῆς, ἡ ἀνα-
τομήσιν τῆς ντροπῆς τῆς μνήμης τῆς, ὁ γάμος τῆς μετὰ τὸν
πατέρα τῆς, ἡ ἀβιόλητος, τὸ κακὸ, ποὺ ὁλόγυρα τὴν περιζώ-
νει, σπαράζει τὴν καθάρσιαν συνείδησιν τῆς Ἠλέκτρας. Ἀπὸ
τὴν πρώτην στιγμὴν ποὺ ἐμφανίζεται, ἀπ' τὸν φονιά τὸν μονό-
λογο, διακρίνουμε τὸ βαθὺ σπαραγμὸν τῆς, τὴν αἰσώσουςα
ψυχὴ τῆς.

Ἡλιόφωδ μου ἱερὸ
κι εὖ ἀνέρα ποὺ σκέπεις τὴν γῆ,
πόσα πλῆθη, πικρὰ μαιρολόγια,
πόσες τὰχα φορές,
νὰ χτυπᾷ, μὰ ματώων τὸ στήθος δὲν ἀκούσεις,
σὴν ἡ μούρη τελευτεῖ νυχτὶ!

Μὰ κι' ἡ κλινὴ ἡ πικρὴ
τοῦ θαρμινώοντος τοῦ παλᾶτι
τῆς ὁλοφύνης ἀγρῶντες μου ἔξερε,
γιὰ τὸ δόλο γονιὸ πόσο κλαίει,
ποὺ ὁ πολέμοχος Ἄρης δὲν ἀγγίζει
στὴν θαρμινώοντὴν γῆ.
ἀλλ' ἡ μανὰ ἡ δικὴ μου κι' ὁ ὁμόκλινος Αἰγισθος
τὸ κεφάλι αὐτὸ σιγῶν μετὰ πελέκι θανάτου,
ὅπως σιγῶν λούτομαι τῆς δρῶ.
Καὶ κανένας ἐκτός ἀπὸ μὲνα
δὲ λυτᾶται γὰς τοῦτα, πατέρα,
ποὺ τόσο ἀπρεπὰ κι' ὁλοφάντα χάθος.
Μὰ ποτὲ δὲ θὰ πάψω, ποτὲ μου, καὶ θρήνησω.
Καὶ πικρὰ μαιρολόγια, ποτὲ δὲλετω
τῆς ὁλοφάντης Ἀλκυονίδος τὸν δάστυρον
τὸ φῶς αὐτοῦ τῆς ἡμέρας.

Ἡ ἀδελφὴ τῆς Χρυσόθεμης εἶχε συμβιβαστεῖ, ἔχει σκέψει
τὸ κεφάλι καὶ συμβιβάζει τὴν Ἠλέκτραν καὶ κάνει ἡ ἐκείνη
τὸ ἴδιο. Μὰ Ἠλέκτρα ἀντίθετα νὰ συμβιβαστεῖ. Χαρακτηρι-
στικὰ εἶναι τοῦτα τὰ λόγια τῆς πρὸς τὴν Χρυσόθεμιν:

Κι εὖ ποὺ τοὺς μισεῖς, μισεῖς μόνον μετὰ λόγια
ο' ἔργα μετὰ τὸν πατέρα τοῦ φονιάδες στέκει.
Μὰ ἐγὼ ποτὲ, μήτε κι' ἀν μὴ τὸν θάνατον τὰ δῶρα
τῆς ἐξέσθης, γὰς αὐτὰ ποὺ τῶρα καμαρώνεις,
δὲ θὰ σκεῖς ο' αὐτοῦ, γὰς πλοῦσινα τραπέζια
ἀς στρώσουν καὶ τ' ἀνασθὰν τὰ χεῖρ θύρῳ
σὲ μὲνα μὴ σκεῖς ἡσυχίαν μου φταίνει.

Ἀλλὰ κι' οἱ κόρες τοῦ χοροῦ τῆς τραγωδίας προσπαθοῦν
νὰ τὴν πείσουν νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς δυνατοὺς καὶ νὰ στα-
ματήσιν τοὺς θρήνους. Ἡ Ἠλέκτρα ὅμως τοὺς ἀποκρίνεται:

Καλὲς μου, ντρέπομαι ποὺ μετὰ τοὺς τόσοις θρήνους
δείχνω σ' ἑσὰς πῶς θαρσύνωμαι περίσσια.
Νὰ κάνω αὐτὰ μετὰ τὴν ἀνάγκη σ' αὐτὰς.
Μὰ κ' ὅχι ἀπὸ τῆς νύκτις γὰς θά μ' ἀπορροῦσε
νὰ πράξει ἀλλοῦ, ὅταν μέρα καὶ νύκτα θάλετω
νὰ μὴ μαραινωταί, μὰ πάντα νὰ φωνάζουν
τὰ πόδια μου τὰ παρκαί.

Τότε ἡ Χρυσόθεμιν τῆς ἀνακοινώνει ὅτι σχεδιάζουν νὰ
τὴν κλείσουν σὲ πύργον φυλάκῃ, μακριὰ ἀπ' τὴν χώρα, ἀν
δὲν ὑποκύβουν στοὺς ἀγώνες καὶ δὲν πᾶν τοὺς θρήνους
τῆς. Μὰ ἡ Ἠλέκτρα μένει ἀλύτλη ἀλύτλη. Προτιμᾷ τὴν σκε-
τεῖν φυλάκῃ παρὰ νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς ποὺ ἐναρμό-
νουν τὸ κακὸ, τοὺς φονιάδες τοῦ πατέρα τῆς.

Ὁ Σοφοκλῆς μὰς δίνει τὸ κορυφαῖο τοῦ σπαραγμοῦ τῆς
στὴν σκηνὴν ποὺ ὁ παιδαγωγὸς ἀναγγέλλει τὴν Κλυταίμνησιν
μαρτυρᾷ τὴν Ἠλέκτραν πῶς τάχα σπατάλησε τὸ ὄρεσθης. Ἡ
ὀδύνη τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τοῦ πόνου τῆς, ἡ συντριβὴ τῆς,

Ἀλλὰ κι' οἱ κόρες τοῦ χοροῦ τῆς τραγωδίας προσπαθοῦν
νὰ τὴν πείσουν νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς δυνατοὺς καὶ νὰ στα-
ματήσιν τοὺς θρήνους. Ἡ Ἠλέκτρα ὅμως τοὺς ἀποκρίνεται:

Καλὲς μου, ντρέπομαι ποὺ μετὰ τοὺς τόσοις θρήνους
δείχνω σ' ἑσὰς πῶς θαρσύνωμαι περίσσια.
Νὰ κάνω αὐτὰ μετὰ τὴν ἀνάγκη σ' αὐτὰς.
Μὰ κ' ὅχι ἀπὸ τῆς νύκτις γὰς θά μ' ἀπορροῦσε
νὰ πράξει ἀλλοῦ, ὅταν μέρα καὶ νύκτα θάλετω
νὰ μὴ μαραινωταί, μὰ πάντα νὰ φωνάζουν
τὰ πόδια μου τὰ παρκαί.

Τότε ἡ Χρυσόθεμιν τῆς ἀνακοινώνει ὅτι σχεδιάζουν νὰ
τὴν κλείσουν σὲ πύργον φυλάκῃ, μακριὰ ἀπ' τὴν χώρα, ἀν
δὲν ὑποκύβουν στοὺς ἀγώνες καὶ δὲν πᾶν τοὺς θρήνους
τῆς. Μὰ ἡ Ἠλέκτρα μένει ἀλύτλη ἀλύτλη. Προτιμᾷ τὴν σκε-
τεῖν φυλάκῃ παρὰ νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς ποὺ ἐναρμό-
νουν τὸ κακὸ, τοὺς φονιάδες τοῦ πατέρα τῆς.

Ὁ Σοφοκλῆς μὰς δίνει τὸ κορυφαῖο τοῦ σπαραγμοῦ τῆς
στὴν σκηνὴν ποὺ ὁ παιδαγωγὸς ἀναγγέλλει τὴν Κλυταίμνησιν
μαρτυρᾷ τὴν Ἠλέκτραν πῶς τάχα σπατάλησε τὸ ὄρεσθης. Ἡ
ὀδύνη τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τοῦ πόνου τῆς, ἡ συντριβὴ τῆς,

Ἀλλὰ κι' οἱ κόρες τοῦ χοροῦ τῆς τραγωδίας προσπαθοῦν
νὰ τὴν πείσουν νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς δυνατοὺς καὶ νὰ στα-
ματήσιν τοὺς θρήνους. Ἡ Ἠλέκτρα ὅμως τοὺς ἀποκρίνεται:

Καλὲς μου, ντρέπομαι ποὺ μετὰ τοὺς τόσοις θρήνους
δείχνω σ' ἑσὰς πῶς θαρσύνωμαι περίσσια.
Νὰ κάνω αὐτὰ μετὰ τὴν ἀνάγκη σ' αὐτὰς.
Μὰ κ' ὅχι ἀπὸ τῆς νύκτις γὰς θά μ' ἀπορροῦσε
νὰ πράξει ἀλλοῦ, ὅταν μέρα καὶ νύκτα θάλετω
νὰ μὴ μαραινωταί, μὰ πάντα νὰ φωνάζουν
τὰ πόδια μου τὰ παρκαί.

Τότε ἡ Χρυσόθεμιν τῆς ἀνακοινώνει ὅτι σχεδιάζουν νὰ
τὴν κλείσουν σὲ πύργον φυλάκῃ, μακριὰ ἀπ' τὴν χώρα, ἀν
δὲν ὑποκύβουν στοὺς ἀγώνες καὶ δὲν πᾶν τοὺς θρήνους
τῆς. Μὰ ἡ Ἠλέκτρα μένει ἀλύτλη ἀλύτλη. Προτιμᾷ τὴν σκε-
τεῖν φυλάκῃ παρὰ νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς ποὺ ἐναρμό-
νουν τὸ κακὸ, τοὺς φονιάδες τοῦ πατέρα τῆς.

Ὁ Σοφοκλῆς μὰς δίνει τὸ κορυφαῖο τοῦ σπαραγμοῦ τῆς
στὴν σκηνὴν ποὺ ὁ παιδαγωγὸς ἀναγγέλλει τὴν Κλυταίμνησιν
μαρτυρᾷ τὴν Ἠλέκτραν πῶς τάχα σπατάλησε τὸ ὄρεσθης. Ἡ
ὀδύνη τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τοῦ πόνου τῆς, ἡ συντριβὴ τῆς,

Ἀλλὰ κι' οἱ κόρες τοῦ χοροῦ τῆς τραγωδίας προσπαθοῦν
νὰ τὴν πείσουν νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς δυνατοὺς καὶ νὰ στα-
ματήσιν τοὺς θρήνους. Ἡ Ἠλέκτρα ὅμως τοὺς ἀποκρίνεται:

Καλὲς μου, ντρέπομαι ποὺ μετὰ τοὺς τόσοις θρήνους
δείχνω σ' ἑσὰς πῶς θαρσύνωμαι περίσσια.
Νὰ κάνω αὐτὰ μετὰ τὴν ἀνάγκη σ' αὐτὰς.
Μὰ κ' ὅχι ἀπὸ τῆς νύκτις γὰς θά μ' ἀπορροῦσε
νὰ πράξει ἀλλοῦ, ὅταν μέρα καὶ νύκτα θάλετω
νὰ μὴ μαραινωταί, μὰ πάντα νὰ φωνάζουν
τὰ πόδια μου τὰ παρκαί.

Τότε ἡ Χρυσόθεμιν τῆς ἀνακοινώνει ὅτι σχεδιάζουν νὰ
τὴν κλείσουν σὲ πύργον φυλάκῃ, μακριὰ ἀπ' τὴν χώρα, ἀν
δὲν ὑποκύβουν στοὺς ἀγώνες καὶ δὲν πᾶν τοὺς θρήνους
τῆς. Μὰ ἡ Ἠλέκτρα μένει ἀλύτλη ἀλύτλη. Προτιμᾷ τὴν σκε-
τεῖν φυλάκῃ παρὰ νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς ποὺ ἐναρμό-
νουν τὸ κακὸ, τοὺς φονιάδες τοῦ πατέρα τῆς.

Ὁ Σοφοκλῆς μὰς δίνει τὸ κορυφαῖο τοῦ σπαραγμοῦ τῆς
στὴν σκηνὴν ποὺ ὁ παιδαγωγὸς ἀναγγέλλει τὴν Κλυταίμνησιν
μαρτυρᾷ τὴν Ἠλέκτραν πῶς τάχα σπατάλησε τὸ ὄρεσθης. Ἡ
ὀδύνη τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τοῦ πόνου τῆς, ἡ συντριβὴ τῆς,

Ἀλλὰ κι' οἱ κόρες τοῦ χοροῦ τῆς τραγωδίας προσπαθοῦν
νὰ τὴν πείσουν νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς δυνατοὺς καὶ νὰ στα-
ματήσιν τοὺς θρήνους. Ἡ Ἠλέκτρα ὅμως τοὺς ἀποκρίνεται:

Καλὲς μου, ντρέπομαι ποὺ μετὰ τοὺς τόσοις θρήνους
δείχνω σ' ἑσὰς πῶς θαρσύνωμαι περίσσια.
Νὰ κάνω αὐτὰ μετὰ τὴν ἀνάγκη σ' αὐτὰς.
Μὰ κ' ὅχι ἀπὸ τῆς νύκτις γὰς θά μ' ἀπορροῦσε
νὰ πράξει ἀλλοῦ, ὅταν μέρα καὶ νύκτα θάλετω
νὰ μὴ μαραινωταί, μὰ πάντα νὰ φωνάζουν
τὰ πόδια μου τὰ παρκαί.

Τότε ἡ Χρυσόθεμιν τῆς ἀνακοινώνει ὅτι σχεδιάζουν νὰ
τὴν κλείσουν σὲ πύργον φυλάκῃ, μακριὰ ἀπ' τὴν χώρα, ἀν
δὲν ὑποκύβουν στοὺς ἀγώνες καὶ δὲν πᾶν τοὺς θρήνους
τῆς. Μὰ ἡ Ἠλέκτρα μένει ἀλύτλη ἀλύτλη. Προτιμᾷ τὴν σκε-
τεῖν φυλάκῃ παρὰ νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς ποὺ ἐναρμό-
νουν τὸ κακὸ, τοὺς φονιάδες τοῦ πατέρα τῆς.

Ὁ Σοφοκλῆς μὰς δίνει τὸ κορυφαῖο τοῦ σπαραγμοῦ τῆς
στὴν σκηνὴν ποὺ ὁ παιδαγωγὸς ἀναγγέλλει τὴν Κλυταίμνησιν
μαρτυρᾷ τὴν Ἠλέκτραν πῶς τάχα σπατάλησε τὸ ὄρεσθης. Ἡ
ὀδύνη τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τοῦ πόνου τῆς, ἡ συντριβὴ τῆς,

Ἀλλὰ κι' οἱ κόρες τοῦ χοροῦ τῆς τραγωδίας προσπαθοῦν
νὰ τὴν πείσουν νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς δυνατοὺς καὶ νὰ στα-
ματήσιν τοὺς θρήνους. Ἡ Ἠλέκτρα ὅμως τοὺς ἀποκρίνεται:

Καλὲς μου, ντρέπομαι ποὺ μετὰ τοὺς τόσοις θρήνους
δείχνω σ' ἑσὰς πῶς θαρσύνωμαι περίσσια.
Νὰ κάνω αὐτὰ μετὰ τὴν ἀνάγκη σ' αὐτὰς.
Μὰ κ' ὅχι ἀπὸ τῆς νύκτις γὰς θά μ' ἀπορροῦσε
νὰ πράξει ἀλλοῦ, ὅταν μέρα καὶ νύκτα θάλετω
νὰ μὴ μαραινωταί, μὰ πάντα νὰ φωνάζουν
τὰ πόδια μου τὰ παρκαί.

Τότε ἡ Χρυσόθεμιν τῆς ἀνακοινώνει ὅτι σχεδιάζουν νὰ
τὴν κλείσουν σὲ πύργον φυλάκῃ, μακριὰ ἀπ' τὴν χώρα, ἀν
δὲν ὑποκύβουν στοὺς ἀγώνες καὶ δὲν πᾶν τοὺς θρήνους
τῆς. Μὰ ἡ Ἠλέκτρα μένει ἀλύτλη ἀλύτλη. Προτιμᾷ τὴν σκε-
τεῖν φυλάκῃ παρὰ νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς ποὺ ἐναρμό-
νουν τὸ κακὸ, τοὺς φονιάδες τοῦ πατέρα τῆς.

Ὁ Σοφοκλῆς μὰς δίνει τὸ κορυφαῖο τοῦ σπαραγμοῦ τῆς
στὴν σκηνὴν ποὺ ὁ παιδαγωγὸς ἀναγγέλλει τὴν Κλυταίμνησιν
μαρτυρᾷ τὴν Ἠλέκτραν πῶς τάχα σπατάλησε τὸ ὄρεσθης. Ἡ
ὀδύνη τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τοῦ πόνου τῆς, ἡ συντριβὴ τῆς,

Ἀλλὰ κι' οἱ κόρες τοῦ χοροῦ τῆς τραγωδίας προσπαθοῦν
νὰ τὴν πείσουν νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς δυνατοὺς καὶ νὰ στα-
ματήσιν τοὺς θρήνους. Ἡ Ἠλέκτρα ὅμως τοὺς ἀποκρίνεται:

Καλὲς μου, ντρέπομαι ποὺ μετὰ τοὺς τόσοις θρήνους
δείχνω σ' ἑσὰς πῶς θαρσύνωμαι περίσσια.
Νὰ κάνω αὐτὰ μετὰ τὴν ἀνάγκη σ' αὐτὰς.
Μὰ κ' ὅχι ἀπὸ τῆς νύκτις γὰς θά μ' ἀπορροῦσε
νὰ πράξει ἀλλοῦ, ὅταν μέρα καὶ νύκτα θάλετω
νὰ μὴ μαραινωταί, μὰ πάντα νὰ φωνάζουν
τὰ πόδια μου τὰ παρκαί.

Τότε ἡ Χρυσόθεμιν τῆς ἀνακοινώνει ὅτι σχεδιάζουν νὰ
τὴν κλείσουν σὲ πύργον φυλάκῃ, μακριὰ ἀπ' τὴν χώρα, ἀν
δὲν ὑποκύβουν στοὺς ἀγώνες καὶ δὲν πᾶν τοὺς θρήνους
τῆς. Μὰ ἡ Ἠλέκτρα μένει ἀλύτλη ἀλύτλη. Προτιμᾷ τὴν σκε-
τεῖν φυλάκῃ παρὰ νὰ συμβιβαστεῖ μετὰ τοὺς ποὺ ἐναρμό-
νουν τὸ κακὸ, τοὺς φονιάδες τοῦ πατέρα τῆς.

Ὁ Σοφοκλῆς μὰς δίνει τὸ κορυφαῖο τοῦ σπαραγμοῦ τῆς
στὴν σκηνὴν ποὺ ὁ παιδαγωγὸς ἀναγγέλλει τὴν Κλυταίμνησιν
μαρτυρᾷ τὴν Ἠλέκτραν πῶς τάχα σπατάλησε τὸ ὄρεσθης. Ἡ
ὀδύνη τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τοῦ πόνου τῆς, ἡ συντριβὴ τῆς,

δὲν πηγαίνει μόνο ἀπ' τὸ μῆνιμα τοῦ χαμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς,
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνέγερσιν τῆς μνήμης τῆς, ποὺ δείχνει πό-
σο βαθὴ τὸ καὶ ἔχει διαδραμεῖ τὴν ψυχὴ τῆς. Μόνον γιὰ
μια στιγμὴ ἐπὶ μὲς τῆς τῆς νὰ γαρνιρῶνται μὲρικὸ φίλτρο καὶ
ναὶ ὡς καὶ ἡ ψυχὴ τῆς γιὰ τὴν χαρὰ τῆς γιὰ τὸ χαμὸ γιου τῆς.
Ἐνδεκτικὰ τοῦτα τὰ λόγια τῆς Ἠλέκτρας:

Τάχα, θαρρεῖτε, πόνεσε, πολὺ πικρὰ θῆ,
πῶς ἔλαμψε πικρὰ κι' ἔχει θαρὰ δογγήξει
ἡ μαυρὴ γιὰ τὸ γιὸ τέτοιο χαμὸ ποὺ θῆρξε;
Ἀλλὰ γελώντας ἔφυγε! Ἀλλήμονο μου!

Ἀλλ' ἀπ' ἐδῶ κι' ἐμπρός δὲ θέλω πιά μαζὶ τους
νὰ ζῶ, μὰ ἐδῶ σιμὰ στὴν πύλιν θὲ νὰ πᾶσω
μόνη, χωρίς δικούς, νὰ μαρναθῶ, νὰ σθῆρω.
Κι' ἀν εἶμαι πάλι θάρος ο' ἄσους μένοντες μέσῃ,
ἀς με σκοτώσουν. Χαρὰ ἔναι νὰ πεθάνω,
πόνος νὰ ζῶ καὶ πόθο γιὰ ζῶν δὲν ἔχω.

